شب چهارم محرم ۹۲. متن مقتل و اشعار هیئت میثاق با شهدا دانشگاه امام صادق (ع)

http://misaq.basijisu.com/٣٢٠٨/

مقتل شب چهارم محرم ۹۲ (شب اصحاب ابی عبدالله)

روضه شهادت عبدالله بن مسلم بن عقيل. فرزند برومند مسلم بن عقيل

فرزندان عقیل بن ابی طالب، نقش مؤثّری در نهضت حسینی داشتند. علاوه بر مُسلم بن عقیل، برادرانش جعفر و عبد الله و عبد الرحمان، و نیز فرزند یکی دیگر از برادرانش، محمّد بن ابی سعید همگی در این راه، به شهادت رسیدند. لذا امام زین العابدین علیه السلام، ابراز علاقه ویژه ای نسبت به فرزندان عقیل داشت. در روایات آمده است که به ایشان گفته شد: ما بالک تَمِیلُ إلَی بَنِی عَمِّک هَولاءِ ...؟أجاب: إنّی أذکر یومَهُم مَعَ أبی عَبدالله الحُسین بن عَلِیً علیه السلام، فَأرق لُهُم. کامل الزیارات ابن قولویه قمی: ص ۲۱۴ ح ۲۰۷.

ترجمه: به امام سجاد گفته شد: تو را چه می شود که به این عموزاده هایت (فرزندان عقیل)، بیشتر متمایلی؟ امام علیه السلام پاسخ داد: آن روزِ سختشان با ابا عبد الله حسین بن علی علیه السلام را به یاد می آورم و دلم بر ایشان می سوزد.

عبدالله بن مسلم بن عقیل، یکی از اصحاب امام حسین و از شهدای کربلا

سن او هنگام شهادت ۲۶ سال گزارش شده است. برخی وی را نخستین شهیدِ خاندان پیامبر صلی الله علیه و آله دانسته اند و بر پایه گزارش شماری از منابع وی پس از علی اکبر علیه السلام به شهادت رسیده است.نام او در زیارت ناحیه مقدسه» امام زمان می فرماید:

السَّلامُ عَلَى القَتيلِ ابنِ القَتيلِ، عَبدِ اللَّه ِ بنِ مُسلِمِ بنِ عَقيلِ و لَعَنَ اللَّه ُ قاتِلَهُ عامِرَ بنَ صَعصَعَةً.

ترجمه: سلام بر كُشته شده ، پسر كُشته شده ، عبد الله بن مسلم بن عقيل ! لعنت خدا بر قاتل او عامِر بن صَعصَعه

كيفيت شهادت عبدالله بن مسلم بن عقيل در روز عاشورا:

امالي، شيخ صدوق: ص ٢٢٥ و روضهٔ الواعظين، ابن فتّال نيشابوري: ص ٢٠٧.

الأمالي للصدوق عن عبد الله بن منصور عن جعفر بن محمّد بن على بن الحسين عن أبيه عن جدّه زين العابدين عليهم السلام: بَرَزَ مِن بَعدِهِ [أي بَعدِ هِلالِ بنِ حَجّاج] عَبدُ اللّه بنُ مُسلِم بنِ عَقيلِ بنِ أبي طالِبٍ، وأنشَأ يَقولُ:

أقسَمتُ لا أُقتَلُ إِلَّا حُرًّا وقَد وَجَدتُ المَوتَ شَيئًا مُرًّا أَكرَهُ أَن أُدعى جَباناً فَرًّا إِنَّ الجَبانَ مَن عَصى وفَرًّا

ترجمه: از امام جعفر صادق از پدرش امام باقر از جدّش امام زین العابدین علیهم السلام _ : پس از هِلال بن حَجّاج (از شهدای کربلا) عبد اللّه بن مُسلم بن عقیل بن ابی طالب به میدان آمد در حالی که چنین رجز میخواند: سوگند خورده ام که جز به آزادگی کشته نشوم گر چه مرگ را تلخ یافته ام . ناپسند می دارم که ترسو و گریزان خوانده شوم . ترسو کسی است که سر پیچید و گریخت.

تاریخ طبری: ج ۵ ص ۴۴۷، الکامل فی التاریخ ابن اثیر جزری: ج ۲ ص ۵۷۰

تاريخ الطبرى عن حُمَيد بن مسلم الأزدى: إنَّ عَمرَو بنَ صَبيحٍ الصُّدائِيَّ رَمى عَبدَ اللَّه ِ بنَ مُسلِمِ بنِ عَقيلٍ بِسَهمٍ فَوَضَعَ كَفَّهُ عَلى جَبهَتِهِ، فَأَخَذَ لا يَستَطيعُ أن يُحرِّكَ كَفَّيهِ ثُمَّ انتَحى لَهُ بِسَهمٍ آخَرَ فَفَلَقَ قَلْبَهُ.

ترجمه: تاریخ طبری _ به نقل از حُمید بن مُسلم اَزْدی _: عمرو بن صَبیح صُدایی، تیری به سوی عبد اللّه بن مسلم بن عقیل انداخت. او کفِ دستش را [برای محفاظت] بر پیشانی اش نهاد [امّا تیر، دستش را به پیشانی اش دوخت] و نتوانست آن را حرکت دهد. سپس تیری دیگر آمد و قلبش را شکافت.

تاریخ طبری: ج ۶ ص ۶۴، أنساب الأشراف بلاذری: ج ۶ ص ۴۰۷، الكامل فی التاریخ ابن اثیر جزری: ج ۲ ص ۳۷۵.

...قالَ أبو مِخنَف: فَحَدَّثَنى أبو عَبدِ الأعلَى الزَّبيدِيُّ أنَّ ذلِكَ الفَتى عَبدُ اللّه بنُ مُسلِم بنِ عقيلٍ ، وأَنَّهُ قالَ حَيثُ أثبَتَ كَفَّهُ في جَبهَتِهِ: اللّهُمَّ إنَّهُم استَقَلّونا واستَذلّونا، اللّهُمَّ فَاقتُلهُم كَما قَتَلونا، وأذلَّهُم كَمَا قَتلونا، وأذلَّهُم كَمَا استَذلّونا.فكانَ يقولُ: جئتهُ مين جَبهَتِهِ حَتّى نَزَعتُهُ، وبَقِيَ النَّصلُ في جَبهَتِهِ مَيّتًا فَنَزَعتُ سَهمِيَ الَّذي قَتلتُهُ بِهِ مِن جَوفِهِ، فَلَم أَرْلَ أنضنضُ السَّهمَ مِن جَبهَتِهِ حَتّى نَزَعتُهُ، وبَقِيَ النَّصلُ في جَبهَتِهِ مُن عَلى نَزعِهِ.

ترجمه: تاریخ طبری به نقل از ابومخنف می نویسد: ... هنگامی که کف دست عبدالله بن مسلم بن عقیل به پیشانی اش دوخته شد، گفت: خدایا ! آنان، ما را فرو کاستند و خوار داشتند. خدایا ! آنان را بکُش ، همان گونه که ما را کُشتند و خوارشان کن همان گونه که ما را خوار داشتند. زید بن رُقاد، قاتل عبدالله بن مسلم بن عقیل می گوید: وقتی به او رسیدم جان داده بود. آن تیرم را که در شِکمش نشسته و او را از پای در آورده بود بیرون کشیدم و بعد تیرِ روی پیشانی اش را آن قدر حرکت دادم تا توانستم آن را بیرون بکشم؛ امّا تیغه آن، در پیشانی اش مانْد و نتوانستم آن را بیرون بکشم.

غزل مرثيه

روایت است که رحمت کند خدای حسین هر آن کسی که کند گریه در عزای حسین روایت است نفسهاش مثل تسبیح است دل گرفته و مهموم غصههای حسین روایت است که آیاتی از کتاب الله فقط برای حسین است و ماجرای حسین روایت است زیارت کند خدایش را کسی که رفت زیارت به کربلای حسین روایت است بگیری عنان اشک از چشم مگر زبیم خدا و مگر برای حسین

روایت است که این اشک را نگه دارد برای روز مبادایمان خدای حسین ببار چشم و خودت را نشان بده امشب چرا که هست رضای خدا، رضای حسین

زمينه

شاعر: مهدی سیار

گرچه دیر و غمزده به سوی سپاه تو آمدهام بگذر از گناه من که مست نگاه تو آمدهام میآیم و میدانم، آلوده نمی مانم پاکم کن و شادم کن، دلخون و پشیمانم عذرم بپذیر، ای چاره من شد جان و تنم، کفاره من آقام حسین فاطمه، آقام حسین فاطمه

من و شرم از روی چو ماهت، تو و مهر و لطف نگاهت
یا به تیغ خود مرا بکش که رها شود این دل خون
یا اجازهام بده که کشته شوم به ره تو کنون

دل جای دگر نرود، خونم به هدر نرود سربار تن است این سر، در راه تو گر نرود این بی سر و پا، سرباز تو شد خاکی که طلا، ز اعجاز تو شد آقام حسین فاطمه آقام حسین فاطمه

واحد شب چهارمحرم ۹۲.

شاعر: مهدی سیار

اگر چه اسیر گناهم/ مرا هم بخوان با نگاهت

که این سو و آن سو نمانم/ بیایم سوی خیمه گاهت

مرا هم گرفتار خود کن/ که از مهر تو پر شود دل

که از هرچه جز با تو بودن/ پشیمان شود، حر شود دل

خوشا جان و دل را/ به کوی تو بردن

خوشا دل سپردن/ خوشا سر سپردن

(یاحسین یابن الزهرا)

خوشا خون آن عاشقانی / که در راه تو بر زمین ریخت خوشا خون آن دم / که با خون پاک تو آمیخت

خوشا چون "حبیب" از محبت/ به شوق تو از جان گذشتن

خوشا چون "سعید" از سعادت/ شهید نماز تو گشتن

خوشا بُشر و ادهم / خوشا جون و نافع

خوشا سيف و اسلم/ خوشا سعد و رافع

(ياحسين يابن الزهرا)

خدایا به خون شهیدان / به آوینی و باکریها

به چمران و صیاد و همت / به تهرانی و باقریها

دل سنگ ما را هم امشب/ تو با یادشان با صفا کن

همانها كه در وصفشان است / من المومنين رجالٌ

شده تازه در دل / هوای شهادت

ببر جان ما را / سوی کربلایت

(ياحسين يابن الزهرا)

واحد: امير عباسي

اي عزيز فاطمه، مولا يا حسين

هستى مصباح الهدى ياحسين

کشته راه خدا یا حسین

ای غریب کربلا یا حسین

دعا كن اربعين هرسال اي آقا

روزی ماها بشه از لطف خدا پیاده روی نجف تا کربلا ای عزیز فاطمه، مولایا حسین

دم پایانی هیات میثاق با شهدا دانشگاه امام صادق محرم ۹۲

شاعر: محمد مهدی سیار و میلاد عرفان پور

سيد و مولا حسين، آرام دلها حسين

زمزمهی عاشقان، یاحسین و یاحسین

ندارم غیر تو فکر و خیالی بنفسی انت و اهلی و مالی

روضههای مقتل را، مثل باران می گرییم

در غم تو این شبها، با شهیدان می گرییم

اشک ما مرثیه خوان فرات است مولای ما قتیل العبرات است

با ولایت می مانیم، شور ما از عاشوراست

ای عاشقان بسم الله، راه قدس از کربلاست

تنها نگذارم در میدان، ولی را مولایم رهبرم سید علی را

كل يوم عاشورا، كل ارض كربلا

وارث خون حسين، مهدى زهرا بيا

يار مظلومان كي ميرسي از راه العجل العجل يا حجة الله

نجوا با امام زمان: امير عباسي

بيا يابن الحسن دردم دواكن

مرا با دیدنت حاجت رواکن

بيا يابن الحسن دورت بگردم

بیا تا دست خالی برنگردم

نميدونم بهاره يا خزونه

فلک با عاشقا نامهربونه

جوونیم رفت و آقامو ندیدم

که این غم ماتم مرگ جوونه

اباصالح اباصالح یا مهدی

This document was created wit The unregistered version of Wi	th Win2PDF available at http:// n2PDF is for evaluation or non	www.daneprairie.com. -commercial use only.